

Primum la redacție

Stimate tovarășe redactor-șef,

În numărul 8/1988 al revistei *Teatrul** a apărut articolul Răstălmăcirea clasicilor, semnat de Julieta Țintea. În legătură cu aceasta vă rog să publicați următoarele precizări:

Semnătura nu discută decît două (din cele peste treizeci de) spectacole semnate de mine; delictul de răstălmăcire a clasicilor însă, îl consideră cutumiar...

Sînt pus la stîlpul infamiei pentru procedee, soluții și truvaiuri care n-au fost inventate de mine; dar, supraevalundu-mă, Domnula sa consideră că vina-mi aparține în exclusivitate. Cîteva exemple:

1. Mi se acceptă, în cazul Căsătoriei, propunerea unei adaptări; dar îmi sînt imputate modificările față de versiunea originală. Conform definiției termenului din DEX, modificările devin (în cazul adaptării) obligatorii. Facultativă rămîne dorința de-a vedea un final vesel: Gogol nu l-a scris! Iar faptul că al meu e tragic nu l-ar deranja nici măcar pe clasicul rus, a cărui operă e impregnată de tragism!

2. Îmi este reproșat adaosul de ani în cazul eroinei principale; argumentul meu a fost: o femeie virstnică găsește mai greu un mire. Și-apoi, există și aici un precedent: Draga Olteanu l-a lăsat în jurul a cinci decenii de viață! Și nu la Birlad, ci chiar pe prima scenă a țării!

3. Pare profonator travestiul la care am apelat în rolul (episodic) al mătusii. Sînt consternat: istoria spectacolului universal colcăie de travestiuri! Și dacă-l acceptăm în cazul unor eroi ai dramaturgiei naționale (Chirița, Mama Anghelușa, Dandanache ș.a.), nu văd de ce ar indigna tocmai la insignifianta Arina Panteleimonovna!

4. E sirișător la cer faptul că mitocanul Omletov mănîncă, timp de un minut, ceapă cu piine; înțelegem reproșul dacă l-aș fi pus să mănînce... omletă; s-au dacă era vorba de un personaj ilustru, rasat, elitar! Și-apoi, într-un spectacol mai vechi, eroii lui Caragiale frigeau mică pe scenă? „cu totul în afara sepulcralului“!

5. Nici încercarea de-a eticheta montarea mea drept „consternantă“ n-are temei: un spectacol care a adunat peste zece cronici favorabile, lăudat de trei ori chiar în revista *Teatrul* (numerele 9/1984,

12/1987, 1/1988), chiar dacă a avut o proastă la festivalul de la Galați (nici aici nefiind original, rușinea întîmplîndu-se și altor regișori), peate fi controversat, nicidecum contestat!...

Vă mulțumesc.

Bogdan ULMU

Stimate tovarășe redactor-șef,

Ne adresăm dumneavoastră, redactorul-șef al revistei „*Teatrul**” și al almanahului „*Gong*”. Ni s-a părut o idee excelentă aceea de a publica interviuri luate celor mai tineri actori. În „*Gong* '87” am putut găsi așa ceva. Anul acesta n-am găsit.

Sperăm ca în „*Gong* '89” să găsim gînduri (rînduri) ale promoției '88 (sau despre). Avem credința că sînt destule lucruri de scris despre ei. Chiar dacă sînt numai la început de drum, am auzit deja despre mulți dintre ei, iar marea noastră bucurie este că am avut ocazia chiar să îi vedem jucînd aici, în orașul nostru (Festivalul de Teatru Scurt).

Ar fi deci premiile pentru *Stress*, premiul lui Titieni (pentru Pană), premiile de la Galați (Arta Comediei), cele de la Gala Tinerilor Actori de la Costinești 1988 pentru trei dintre interpreții piesei *Visul unei nopți de vară* (E. Popescu, C. Bărbora, M. Rogojinschl); apoi ar fi participările la realizarea unor filme sau distribuiri în piese (altele decît cele din *Însătit*) (în teatrele capitalei, în teatrul TV) E. Popescu, A. Titieni, Raluca Penu, Diana Gheorghian, Natașa Raab și alții.

Sînt niște tineri despre care vom fi bucuroși să aflăm cît mai multe. Credem că merită ca despre o promoție atît de valoroasă, pe cît s-a arătat încă din timpul studenției, să se scrie cît mai mult (și asta nu numai în almanah, dar și în revista pe care o conduceți).

Un grup de tineri iubitori de teatru, de la Oradea

Am reținut sugestia dvs. — Red.